

הלכות הדרף היומי

מסכת מגילה

תוכן

א. אין בין המודר הנאה מחבירו למודר ממנו מאכל אלא דריסת הרגל וכלים שאין עושין בהן אוכל נפש ... לענין כלים שעושין בהן אוכל נפש זה וזה שוין ... ויתור אסור במודר הנאה
1

ב. אין בין ספרים לתפלין ומזוזות ... ותפלין ומזוזות אינן נכתבות אלא אשורית ... אף בספרים לא התירו שיכתבו אלא יוונית.....2

ג. לתופרן בגדין זה וזה שוין.....3

דף ח.

א. אין בין המודר הנאה מחבירו למודר ממנו מאכל אלא דריסת הרגל וכלים שאין עושין בהן אוכל נפש ... לענין כלים שעושין בהן אוכל נפש זה וזה שוין ... ויתור אסור במודר הנאה

ראובן שאסר נכסיו על שמעון¹, או שאסר עצמו מנכסי שמעון, לא רק שהנאסר² אסור ליהנות מנכסי השני בדבר שהנאתה ניכרת, כמו לאכול משלו, ולשתות ולהריח מבשמים שלו, וללבוש ולנעול ולישב בביתו וכיוצא בדברים אלו. אלא אפילו דריסת הרגל בעלמא, כמו לדרוך בהצירו ובשדהו וגנתו וחורבתו, ואפילו בדבר שדרך לוותר אחד לחבירו ואינו מקפיד עליו³, כגון לעבור דרך שדהו בבקעה בימות החמה, שאינה נזרעת כלל, והולכין בה בלי ידיעת הבעלים, מפני שאין בני אדם מקפידים על זה, אסור, ואסור לשאול ממנו כל כלים שבעולם.

ואם לא נדר ממנו אלא מאכל, אינו אסור אלא לאכול משלו. אמר – "הנאת מאכלך" עלי, אסור לאכול משלו ואסור ללעוס חטים ליתן על גבי מכתו⁴,

¹ שו"ע ונו"כ יו"ד רכ"א א

² ערוך השולחן שם א

³ לבוש שם שויתור אסור במודר הנאה. ש"ך שם א

⁴ מזה ראה לכאורה בנודר מאיזה דבר בסתם דאסור אף שלא כדרך הנאתו ועי' מג"א (סי' תס"ו) דלעיסת חטים עי"ג מכה הוי שלכ"ד הנאתו וקשה לי עמ"ש המג"א בפשיטות (סי' שפ"ו סק"ב) דמסתמא אין דעת הנודר רק על דרך הנאתו. חי' רע"א שם

הלכות הדרף היומי

מסכת מגילה

שלשון "הנאת מאכלך" כך משמע שלא יהנה מנוף המאכל אפילו בלא אכילה, וכן אסור לחמם ידיו בככרו⁵, אבל לשאול ממנו נפה וכברה, מותר.

אמר – "הנאה המביאה לידי מאכל עלי", אסור לאכול משלו ומותר ללעום חטים וליתן על גבי מכתו שאין זה הנאה הבאה לידי מאכל, ואסור ליהנות בכל דבר שמשכירין כיוצא בו. שכיון שדרך להשכיר כיוצא בו והוא מוחל לו השכירות, הרי באותם הדמים הוא יכול לקנות אוכל נפש, והרי זה הנאה המביאה לידי מאכל והוא הדירו מהנאה המביאה לידי מאכל, ומה שאין משכירין כיוצא בו מותר, אסור להשאיל לו מעות שהוא כנותן לו מעות ליקח בו ככר⁶

במה דברים אמורים שאין בו שייכות מאכל, אבל אם יש בו שייכות מאכל כגון נפה וכברה אסור, שהרי מתקן בו המאכל עצמו, ואפילו שק להביא בו פירות וחמור להביא עליו פירות נמי אסור, דהוה נמי בכלל דבר המביא לידי מאכל שמקרב אליו המאכל עצמו, ואפילו סוס לרכוב עליו לבית המשתה וטבעת להראות בו בבית המשתה אסור, שכיון שרואין אותו שבא לסעודה והוא רוכב על סוס או טבעת בידו יראה כאדם חשוב ונותנין לו מנה יפה והוה ליה גם כן הנאה המביאה לידי מאכל.

ולעבור דרך שדהו לבית המשתה אף על פי שאין משכירין כיוצא בו אסור, שכיון שעובר דרך השדה לקצר הדרך שיבא מהרה לבית המשתה הוה ליה גם כן הנאה המביאה לידי מאכל, וכן אסור להשאיל לו קרדום שמבקעין בו עצים לבשל בו מאכל, שהרי זה מקרי הנאה המביאה לידי מאכל, אבל קרדום לנכש בו מותר להשאיל לו. ואסור גם כן לקנות לו ערכי סעודה, שהוא ממש דבר המביא לידי מאכל. אבל מותר להשאיל לו כוסות וקערות ומגשים כיון שאין מתקנים בהם המאכל ואין נותנים בהם אלא מאכל מתוקן כדי להגישו⁷

דף ח:

ב. אין בין ספרים לתפלין ומזוזות ... ותפלין ומזוזות אינן נכתבות אלא אשורית ... אף בספרים לא התירו שיכתבו אלא יוונית

⁵ לבוש שם מ"ז ד ש"ך ד

⁶ ש"ך שם ה

⁷ ש"ך שם ה

הלכות הדף היומי

מסכת מגילה

8 אין כותבין⁸ תפילין ומוזזה אלא בכתב אשורית, והתירו בספרים לכתוב אף ביוני בלבד, וכבר נשקע יוני מן העולם ונשתבש ואבר לפיכך אין כותבין היום שלשתן אלא אשורית⁹.

בזמנינו שנחסר הלב כי נתמעט הדעת והזכרון הותר לכתוב תורה שבכתב בכל לשון ובכל כתב, כדי שיבינו כל העם את דברי התורה, כי אין הכל בקיאין בלשון הקודש וסמכו כל זה על מה דכתיב "עת לעשות לה' הפרו תורתך" ולכן קורין בהן. אבל אין בהם קדושת ספרי תורה¹⁰.

ג. לתופרין בגידין זה וזה שוין

11 אין¹¹ תופרין ספר תורה אלא בגידי בהמה או היה המהורים. אך המטליות ודבק שמחזקים בו היריעה, אין צריכים להיות מטהורות¹².

מוזזה העשויה משתי עורות שתפרה קודם הכתיבה כשרה, תפרה לאחר שנכתבה פסולה¹³. ויש פוסלים בכל מקרה¹⁴.

⁸ רמב"ם הלכות תפילין ומוזזה וספר תורה פרק א הלכה יט

⁹ עיין מ"ב שלד לא

¹⁰ עיים מ"ב שלד יב ועיי"ש לגבי להצילם מן הדליקה.

¹¹ שו"ע נו"כ יו"ד רעה א

¹² גליון מהרש"א שם

¹³ שו"ע ונו"כ שם רפה ד לפי איך שפ"י הנאון רבי עקיבא איגר בשו"ת מהדורא קמא סימן ריג, מובא בפ"ת שם ד.

¹⁴ חת"ס בשו"ת או"ח ה וכ"מ בראש יוסף בסוגיין, וכן משמע בביאור הגר"א שם, ומהאחרונים שלא חילקו בכך.